

Anh Ấy - Người Từng Thương

Contents

Anh Ấy - Người Từng Thương	1
1. Người Từng Thương - Quyển 1 - Chương 1	1
2. Người Từng Thương - Quyển 1 - Chương 2	2
3. Người Từng Thương - Quyển 1 - Chương 3	4
4. Người Từng Thương - Quyển 1 - Chương 4	5
5. Người Từng Thương - Quyển 1 - Chương 5	6

Anh Ấy - Người Từng Thương

Giới thiệu

Trong một mối tình không phải lúc nào cũng hạnh phúc mỹ mãn cũng có những cuộc tình mà dù còn thương vẫn phải ch

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/anh-ay-nguoi-tung-thuong>

1. Người Từng Thương - Quyển 1 - Chương 1

Cho đến bây giờ, tôi cứ ngỡ sẽ quên được anh, nhưng không phải. Anh khắc sâu trong tim tôi, một mối tình không bao giờ quên... mối tình đầu.

Chia tay, chưa hẳn là đã hết yêu, dù chia tay đã lâu, tim tôi vẫn mang hình bóng của anh. Năm ấy, một ngày trời mưa...

Trời trong xanh bỗng đổ mưa rào, một cơn mưa rào đầu hạ. Tôi trên chiếc xe đạp thông thả vừa đi vừa hát thê mà cơn mưa đến, tôi vội ghé vào một mái hiên nhỏ trú mưa, cũng là lần đầu tiên tôi gặp anh.

Anh cũng trú mưa, trên tay còn ôm một chú cún con lông trắng như tuyết, rất đẹp, với nụ cười toả nắng trong mưa. Lúc ấy, bản tính mê trai bộc phát, tôi mê mẩn trong nụ cười ấy. Tôi, bị trúng tiếng sét ái tình.

Từ hôm đó, mỗi ngày tôi đều tìm hiểu. Tôi đi bộ qua mái hiên ấy, mục đích là nhìn thấy anh. Sau đó, một ngày mưa tiếp theo, tôi lại đứng trú mưa ở mái hiên kia, lòng rạo rức muốn gặp anh. Quả nhiên, anh đi qua đây.

-Chào anh, hân hạnh được làm quen. Em tên Thủy

Tôi hít một hơi thật sâu, bắt đầu làm quen với anh.

Ban đầu, anh tỏ ra ngạc nhiên, nhưng sau đó, anh mỉm cười với tôi.

-Chào em, anh là Hoàng.

Chưa bao giờ, tôi mạnh bạo như hôm nay. Cuối cùng, một trạch nữ, một đứa tự tử như tôi lại chịu đi làm quen một người. Và cũng là lần đầu, có người kia đáp lại mà không thấy tôi phiền.

Và kể từ hôm đó, chúng tôi quen nhau, cũng chính ngày mưa hôm đó, chúng tôi bắt đầu cho một cuộc tình đầy dang dở. Vội vã yêu nhau để rồi kết thúc trong vội vã.

Cho đến tối hôm ấy...

-Thuỷ, anh ở quán Sky chờ em.

Sky là quán rượu, tôi không biết anh mời tôi đến làm gì, chỉ nghe trong điện thoại, giọng anh có vẻ rất đau khổ.

Tôi không nghĩ nhiều, nhanh chóng đến Sky gặp anh.

Tới nơi, tôi thấy anh ngồi trong một góc. Tôi nhẹ nhàng đi tới. Người anh nồng nặc mùi rượu, trên bàn còn có vỏ chai rượu lấm lốc.

-Anh, sao lại uống nhiều như vậy?

Tôi lay người anh, hỏi anh một câu.

-Thuỷ, cô ấy từ chối lời cầu hôn của anh.

“Ầm” một tiếng sét đánh ngang tai tôi. Anh nói cầu hôn, anh nói người đó từ chối.

-Anh nói vậy là sao?

Cố nén bi thương, tôi hỏi anh.

Anh từ từ kể lại cho tôi nghe. Một năm trước, anh quen Lan. Theo đuổi Lan đã lâu, hai người chính thức hẹn hò. Nhưng tình cảm hai người trắc trở, luôn vì một chuyện nhỏ mà cãi vã, tuy nhiên sau đó lại làm hoà.

Nhưng hôm nay, anh cầu hôn, Lan lại từ chối không một lí do. Anh buồn, mới gọi tôi đến đây tâm sự.

Tim tôi nhói lên. Tôi thật muốn hỏi, vì sao anh lại quen tôi.

Tôi quen anh chưa đến 5 tháng, nhưng mỗi lần bên nhau, chúng tôi đều rất vui. Tôi cũng rất muốn hỏi, rốt cục anh xem tôi là gì?

Hoá ra, bấy lâu nay tôi là kẻ thứ ba. Hoá ra, anh chỉ xem tôi như một người bạn cùng anh tâm sự khi buồn. Ha, thật nực cười.

2. Người Từng Thương - Quyển 1 - Chương 2

Không ai mong mình là kẻ thứ ba, kẻ thứ ba cũng phân ra tốt xấu. Mà cô, là loại nào? Chỉ vì đến sau mà mang ngàn thương đau.

Tuy nhiên, tôi không để lộ sơ hở, vẫn nhẹ nhàng mỉm cười hỏi anh.

-Vậy, anh dự tính làm gì?

Vừa hỏi xong, chuông điện thoại của anh reo lên.

-Alo, ai vậy?

Anh nửa tỉnh nửa mê, nghe điện thoại. Chốc sau, anh như tỉnh hẳn lên, mặt mày sáng lạn.

-Lan, có chuyện gì sao?

Là Lan, chị ấy gọi nên anh mới như vậy, mới vui mà quên đi một bóng người vẫn ngồi bên cạnh anh.

-Anh, sáng nay em quá kích động, anh cầu hôn em trước mắt đông người như vậy, em ngại. Bây giờ, bây giờ... tìm em còn đập thành thịch. Em xin lỗi sáng nay đã từ chối anh, anh có thể, có thể tới nhà em không. Em muốn nói, em đồng ý.

Ngồi bên anh, tôi có thể nghe thấy tiếng của Lan. Tiếng chị ấy hơi run nhưng không kém phần vui mừng. Tôi cười nhạt, lòng chua xót.

Anh đứng ra vài giây, sau đó vội cầm lấy chiếc áo khoác, mặt vui mừng đứng dậy.

-Thuỷ, tính tiền giúp anh, cảm ơn em đã đến.

Anh đặt xấp tiền lên bàn, nói xong thì rời đi.

Ha, xin lỗi, có ích gì. Tại sao, anh không yêu còn đối xử tốt với tôi. Vì sao lúc tôi đi chơi cùng anh, anh không nhắc đến anh đã có bạn gái. Vì sao cho tôi cơ hội, lại cướp đi nó một cách tuyệt tình?

Tất cả là tại tôi, là vì tôi cố chấp, cho rằng mình đúng. Là vì tôi cứ ngỡ, mối tình ấy, sẽ đẹp, sẽ nở hoa, chỉ cần chúng tôi yêu nhau. Tôi sai rồi, thật sự sai rồi.

Bắt đầu nhanh, diễn biến nhanh và kết thúc cũng nhanh...

Quá khứ như một thước phim chạy trong đầu tôi. Nhìn người đàn ông trước mắt, tôi mỉm cười.

-Chào em, em khoẻ không? Cuộc sống thế nào?

-Rất tốt.

Hôm nay bất chợt gặp anh giữa dòng người, nhìn anh đã chừng chẵn hơn, là một người đàn ông đã có gia đình.

-Đây là vợ anh. Còn đây là Thuỷ, chắc em còn nhớ nhỉ.

-Chào em

Anh giới thiệu vợ anh cho tôi. Tôi đã gặp chị ấy vào 5 tháng trước, hôm anh đám cưới. Bây giờ bụng chị ấy cũng đã nhô lên.

-Chào chị Lan.

-Anh còn có việc, đi trước nha.

-Tạm biệt.

Gặp lại, cũng chỉ một câu hỏi thăm, một câu chào và một câu tạm biệt. Tôi lưu luyến nhìn bóng dáng ba người ấy biến mất giữa dòng người đông đúc của thành phố thơ mộng.

-Người kia là ai?

Một giọng nói đánh thức tôi.

Tôi không phụ nhận, nói với người kia:

-Anh ấy - người từng thương.

-Hắn ta là ai không quan trọng, em thương hay không thì mặc kệ. Trong tim em bây giờ chỉ được chứa mỗi mình anh.

-Biết rồi.

Người kia bá đạo nói.

Hoa dâu có đẹp, rồi cũng sẽ tàn

Người từng thương, cũng chỉ là đã từng.

Mối tình đẹp, cũng đến hồi kết thúc

Vương vẫn chi, vì cuộc đời còn dài

Bây giờ tôi có hấn, một kẻ bá đạo, biến thái. Có cần tôi kể cho các bạn nghe tôi gặp hấn thế nào không???

-Tiếp hay dừng lại?-

3. Người Từng Thương - Quyển 1 - Chương 3

Sau khi anh đi, nước mắt tôi không kìm được mà rơi. Nhìn những chai rượu đã khui nắp kia, tôi ngửa cổ uống.

Rượu đắng nhưng lòng đắng hơn. Vị mặn của nước mắt, vị mặn của lòng, vị ngọt của tình yêu và vị cay của sự chia ly... đắng, cay, chua, ngọt, mùi vị của tình yêu...

Một mình uống rượu, một mình trên đường, đúng là rất nguy hiểm. Tôi đã gặp một đám lưu manh. Nhưng lại được một người khác cứu.

Tôi không nhớ rõ được nhiều chỉ biết lúc đó, tôi nôn oẹ lên người hấn. Vùi mặt vào áo hấn mà còn chê áo hấn mùi chua, cũng may, hấn không phải người xấu.

Đó chỉ là nhận định của tôi ban đầu, nhưng giờ thì...

Tỉnh dậy qua men say, tôi nhìn thấy trần nhà trắng tinh, không giống trần nhà của nhà tôi. Hốt hoảng ngồi dậy, ngó trái ngó phải, sau đó mới nhìn mình.

Quần áo của tôi đã bị thay? OMG, chết tôi rồi.

-Dậy rồi? Rửa mặt đi.

Hấn ta lạnh lùng lườm tôi, dùng ánh mắt chỉ tôi nhà vệ sinh ở đâu

-Yên tâm, tôi không làm gì cô đâu mà sợ. Quần áo kia tôi mượn cô bé hàng xóm đó, nó thay giúp cô luôn, tối qua cô nôn quá trời còn gì. Nó mới có 18 tuổi thế mà một cô gái 25 như cô lại mặc vừa, cô nhỏ con thật.

Nghe là người khác thay, tôi yên tâm hơn, nói một tiếng cảm ơn rồi vào nhà vệ sinh.

Sau khi rửa mặt xong, tôi mới lặng lẽ quan sát nhà hấn. Gọn gàng, ngăn nắp, màu chủ đạo là đen, trắng, xanh dương.

-Ăn sáng đi, à không, ăn trưa.

-Mấy giờ rồi?

Nghe thấy hấn nói ăn trưa, tôi giật mình. Tối qua tôi đi cả đêm không về, mẹ tôi chắc lo lắng. Không được, tôi phải đi về.

-10h 30 phút. Đừng lo, tôi nhắn tin cho mẹ cô rồi.

-Cám ơn anh, nhưng bằng cách nào?

-Lấy máy cô. Ăn nhanh đi.

-A, không làm phiền anh nữa, tôi về đây, lần sau sẽ mời anh ăn cơm

-Định đi đâu? Ngồi xuống

-Hà?

Tôi định đi lại bị giọng lạnh nhạt của anh dọa sợ.

-Ăn nhanh đi, vào giặt đồ cho tôi, còn nữa, dọn dẹp nhà cửa cho tôi. Nó xem như là cô đền ơn tôi đi.

What? Hắn ta định giết tôi sao? Đúng là, ngôn tình không thể áp dụng vào thực tế. Từng nghĩ có một mối tình như trong các bộ tiểu thuyết nhưng nó lại kết thúc một cách quá nhanh.

Thế là tôi phải dọn dẹp nhà cho hắn ta. Nhà hắn ta đã rất sạch rồi, sao còn bắt tôi dọn dẹp? Chẳng phải tôi mời hắn ăn cơm hắn sẽ lợi hơn sao? Hắn đúng là một tên khó hiểu.

Dọn xong, tôi mệt mỏi vươn vai, hắn từ đầu đi tới, nói một câu:

-Dọn xong rồi? Đi nấu cơm cho tôi đi.

-Tại sao tôi lại phải nấu cơm cho anh?

-Nãy giờ cô có cần dọn đâu, nhà tôi sạch sẵn rồi.

Đúng là tôi vừa dọn vừa chơi, nhà hắn thật lạ nên tôi cứ nhìn xung quanh, có nhiều đồ chơi vui lắm. Nhưng bắt tôi nấu ăn, cảm nghĩ tốt về ngôi nhà này liền biến mất

Tôi âm thầm nghĩ rằng, làm khó tôi sao? Tôi nể tình hắn từng cứu tôi khỏi bọn thổ phỉ, từng cho tôi tá túc thôi. Thở dài, áp chế cơn giận trong lòng, tôi đi nấu cơm.

4. Người Từng Thương - Quyển 1 - Chương 4

Nấu cơm chỉ là chuyện nhỏ đối với tôi, tôi làm một lèo thật nhanh, đợi cơm chín rồi dọn ra nữa là được.

-Hoá ra cô còn biết nấu cơm

-Anh xem thường tôi?

-Nào có.

Hắn vui vẻ ngồi ở bàn ăn, háo hức chờ tôi đưa cơm ra. Trông hắn như một đứa bé chờ mẹ vậy.

-Nè, ăn đi. Tôi về

-Không ở lại ăn sao? Ăn xong tôi đưa cô tới một nơi, không phải cô thất tình sao? Đi cho khuây khoả.

-Nếu anh đưa tôi đi và không bắt tôi nấu cơm lần hai cho anh.

-Tôi đưa cô đi.

Nghe hắn nói, tôi ngồi xuống ăn cơm. Sau đó, hắn thật sự đưa tôi đi chơi.

-Tàu lượn siêu tốc

-Vòng quay ngựa gỗ.

Đến khi tôi và hắn vào cổng khu vui chơi, chúng tôi lại cãi nhau chỉ vì chơi trò gì đầu. Cuối cùng hắn cũng phải thoả hiệp tôi.

Nhìn hắn chơi vòng quay ngựa gỗ mà tôi phì cười. Người hắn rất cao, ngồi trên một con ngựa nhỏ, mặt ảm ức. Bây giờ mới để ý kĩ, hắn rất đẹp trai, còn đẹp hơn cả anh.

Nghĩ đến tôi lại thầm buồn, nhưng lại phấn chấn ngay sau đó. Hôm nay đi xả, không thể để buồn.

-Mà này, tôi còn chưa biết tên anh.

-Huy

-Hả. Aaaaa.....

Tiếp theo là tàu lượn siêu tốc, vừa cài dây là tôi hỏi hắn, hắn vừa trả lời thì tàu bắt đầu chạy. Tôi được một ngày khiếp sợ vì chơi trò này.

Kết thúc rồi mà tôi vẫn sợ, tim đập thành thịch. Hắn dắt tay tôi đến một quán kem, đưa cho tôi một cây kem ốc. Một lát sau tôi mới bình tĩnh lại.

-Tôi muốn cái kia.

Nhìn thấy con gấu bông ở rạp kia, tôi lay cánh tay hắn, chỉ hắn con gấu đó

-Lớn rồi. - Hắn khinh thường

-Giúp tôi lấy đi. - Tôi lay lay tay hắn, giọng nũng nịu, cuối cùng hắn cũng phải thoả hiệp

-Được.

Chơi ném bóng vào rổ, trong 1p ném được 200 quả mới được con gấu kia. Hắn phải chơi tới lần thứ 3 mới lấy được.

Nhìn hắn thở hồng hộc, tôi nhanh chóng mua cho hắn một chai nước.

-Nè, cảm ơn

-Vui chưa? Giờ thì đi tiếp thôi.

-Đi đâu?

Hắn kéo tay tôi một mạch chạy tới chiếc moto của hắn. Phóng xe ban đêm thật vui.

Dừng lại ở một cây cầu, cảnh đêm rất đẹp.

-Ở đây đẹp thật, sao anh biết hay vậy?

-Cô bị ngốc à? Cây cầu này chẳng phải mỗi ngày đi học cô đều đi qua sao?

Thế hả? Sao tôi không biết nhỉ. Mà cũng phải, trước đây ngồi trên xe buýt đi học mà, không đọc sách thì lướt điện thoại, làm gì chú ý bên ngoài. Ban ngày hay đêm thì ru rú trong nhà, làm sao biết cảnh đêm ở đây thế nào.

-Thất tình?

-Ừm.

-Tôi nói nghe này. Tôi dù không có đẹp nhưng tôi có trái tim tốt, theo tôi, em sẽ không chịu thiệt, tôi sẽ không để em đau khổ vì tình lần 2 đâu.

-Anh giỡn đó hả?

Nghe câu nói nghiêm túc của hắn, tôi thoáng giật mình, sau đó cười nói lại.

-Tôi không có giỡn, tôi nghiêm túc. Nếu em chưa sẵn sàng, tôi có thể đợi.

Suy nghĩ lại, tôi có nên bắt đầu một tình yêu mới. Dù sao, vừa thất tình, chưa đầy 1 ngày lại đi yêu người khác có quá nhanh không?

5. Người Từng Thương - Quyển 1 - Chương 5

Không biết vì sao, lúc đó tôi lại đồng ý. Có lẽ là do hắn quá nhiệt tình trong hôm nay, lại có chút ngại ngùng như lần đầu tiên tỏ tình nên tôi đồng ý.

Nhưng tôi cũng rất sợ, một khi yêu, chia tay sẽ rất đau. Từng ném trái một lần, tôi không mong ném lại nó lần hai.

Bây giờ, tôi không biết quyết định đó là đúng hay sai nữa. Chưa quên mối tình cũ đã chấp nhận mối tình mới, có phải tôi quá tham không?

Nhưng lúc này, tôi lại cảm thấy hối hận.

Sau hai tháng kể từ ngày tôi gặp lại Hoàng, tôi và hắn đã kết hôn trước sự chúc phúc của mọi người. Hắn là ông chủ quản lý một nhà hàng lớn, còn tôi là một nhân viên công sở. Công việc bận rộn, có hai ngày nghỉ mà hắn luôn làm phiền tôi.

-Bà xã, lấy cho anh chiếc khăn tắm, anh quên mang rồi.

Tôi mang vào cho hắn mà lòng bực bội, sao trước khi cưới hắn sẵn sóc tôi hết cỡ, vậy mà sau khi cưới thì lại luôn ỉ vào tôi. Tức chết tôi mà.

-Này, trả lại Huy cho tôi, mau. - Hôm đó, tôi bực quá, đánh hắn một cái rồi nói.

Hắn không đáp lại, trực tiếp vác tôi như bao cát lên vai, ném tôi xuống giường.

-Được, anh trả lại cho em.

Thế là tôi bị ăn sạch. Anh nói trả lại tức là trả lại anh mạnh mẽ của ngày xưa, mấy hôm nay không làm nên tôi giận. Trời ơi, tôi làm gì có ý đó, làm ơn trả hắn lại cho tôi đi.

Khi tôi mang thai, hắn vui mừng ôm tôi xoay hai vòng, gọi điện khoe khắp nơi. Hắn còn gửi tin nhắn cho tất cả nhân viên là:

Vợ tôi đang mang thai, mọi người chuẩn bị quà mừng đi. Tháng này tăng lương.

Kí tên: Ông chủ đập chai.

Lần đó, cả nhà hàng đều vừa mừng vừa lo. Mừng vì được tăng lương, lo vì tặng quà, họ lấy gì tặng đây, đã sinh đầu mà bắt chuẩn bị???

Lỡ chuẩn bị không đúng quà hắn thích thì hắn cho nghỉ việc???

Có lần, tôi hỏi hắn vì sao lại tỏ tình ngay lúc tôi thất tình.

-Em có nhớ anh là ai không? - Hắn bỗng nhiên hỏi một câu.

-Nhớ chứ, chúng ta quen nhau khi anh giúp em thoát khỏi bọn bắt cóc, còn đưa em về mà. - Tôi hiền nhiên trả lời

Hắn đen mặt, giận dữ vào phòng đóng cửa lại. Tôi không hiểu hắn giận hờn cái gì, nấu cơm xin rồi lát xin lỗi hắn sau. Thế là một lát sau ai đó thui thủi đi ra.

-Em là đồ ngốc, chúng ta gặp nhau rất nhiều lần vậy mà em chẳng nhớ anh là ai. Ngốc.

Không việc gì lại bảo tôi là đồ ngốc, tôi cầm lấy cái chảo rán nhỏ, chống nạnh đưa chảo về phía hắn, nghênh ngang nói.

-Anh có ý gì? Nói rõ ra.

Hắn không nói gì, lấy ra một tấm ảnh. Một hồi nghiên cứu, tôi phát hiện chúng tôi học chung trường, khác lớp. Hay đi chung chuyến xe buýt vậy mà tôi chẳng nhớ anh, bảo sao hôm ngắm phong cảnh anh còn bảo tôi ngốc.

Hoá ra, tình yêu thật kì diệu. Cho tôi gặp anh, để tôi cưới anh, đó mà một sự may mắn của tôi.

-End-

4/9-> 6/9/ 2018.

Kết lãng xẹt, ko đúng chủ đề. M.n thông cảm

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/anh-ay-nguoi-tung-thuong>